

Televizní vysílání veřejné služby hraje v mediální krajině evropských zemí klíčovou roli. Sestoupíme-li od celoplošného zpravodajství na úroveň jednotlivých regionů, jeho význam navíc dále posiluje. Soukromé mediální organizace mají někdy až příliš blízko k místním inzerentům, na jejichž náklonnosti závisí osud celého mediálního domu. Nejruznější radniční věstníky pak v některých případech mohou spíše než jako nezávislá média sloužit coby hlásná trouba aktuální politické reprezentace.

Média veřejné služby – nezávislá na místních politicích a inzerci – tak mají ambici posloužit jako jeden z mála ekonomicky stabilních, ale přesto nestranných zdrojů informací o tom, co se odehrává v bezprostředním okolí koncesionářů: Na jejich radnici, v okresním městě či jiné části kraje. Česká televize tuto úlohu plní již od svého vzniku. Původně provozovala jen sedm krajských redakcí, dnes už je jich dvojnásobek a těsně před dokončením jsou nová studia schopná samostatného regionálního vysílání.

Tato bakalářská práce formou komparativní studie zkoumá postavení, chod a produkci krajských redakcí a regionálních studií České televize se situací v Dánském království, kde má regionální televizní vysílání veřejné služby již od 80. let minulého století výsadní postavení v podobě sítě veřejnoprávních stanic TV2. Dánské i české televizní instituce zkoumá ze tří odlišných úhlů pohledu: Věnuje se postavení jednotlivých stanic, studií či redakcí v mediálním a legislativním systému (systémová analýza), zkoumá redakční hierarchii a rozhodovací procesy spojené s tvorbou regionálního zpravodajství (případová studie) a v neposlední řadě také reprezentaci regionů v celoplošném zpravodajství (kvantitativní obsahová analýza).